

נניח שאנחנו רוצים להוכיח טענה שהצורה הלוגית שלה היא "לכל $n \in \mathbb{N}$ כך ש $n \geq a$, מתקיים $P(n)$ ", כאשר a הוא מספר טבעי ו $P(n)$ הוא פרדיקט. אנחנו יכולים להוכיח טענה כזו בשיטת האינדוקציה. זה אומר שאנחנו מוכיחים את שתי הטענות הבאות:

- טענת הבסיס: $P(a)$.
 - טענת האינדוקציה: לכל $n \in \mathbb{N}$ כך ש $n > a$, אם $P(n - 1)$ אז $P(n)$.
- שיטת האינדוקציה אומרת שאם הוכחנו את שתי הטענות האלה, זה מוכיח את הטענה המקורית ("לכל $n \in \mathbb{N}$ כך ש $n \geq a$, מתקיים $P(n)$ ").

אינדוקציה חזקה: כדי להוכיח באינדוקציה חזקה, אנחנו בוחרים מספר טבעי $b \geq a$ ש $b \geq a$ ומוכיחים את שתי הטענות הבאות:

- טענות הבסיס: $P(a), P(a + 1), \dots, P(b)$.
 - טענת האינדוקציה: לכל $k \in \mathbb{Z}$ כך ש $k > b$, אם לכל $a \leq i < k$ מתקיים $P(i)$, אז מתקיים $P(k)$.
- שיטת האינדוקציה החזקה אומרת שאם הוכחנו את שתי הטענות האלה, זה מוכיח את הטענה המקורית (לכל $n \in \mathbb{Z}$ כך ש $n \geq a$, מתקיים $P(n)$).

הוכיחו באינדוקציה את הטענה הבאה: יהיו X, Y קבוצות סופיות כך ש $|X| > |Y|$. אז כל פונקציה $f: X \rightarrow Y$ היא לא חד-חד-ערכית. הוכחה באינדוקציה על הגודל של Y .

פתרון השאלה על עקרון שובך היונים

נוכיח באינדוקציה שלכל $n \in \mathbb{N}^+$, אם $f: X \rightarrow Y$ היא פונקציה כך ש $|Y| = n$ ו $|X| > n$, אז f היא לא חד-חד-ערכית. נניח מלהוכיח את טענת הבסיס עבור $n = 1$: אם $|Y| = 1$, אז f חייבת למפות את האיברים של X לאיבר היחיד ב Y , ויש לפחות שני איברים כאלה של X . לכן f היא לא חד-חד-ערכית.

נעבור להוכיח את טענת האינדוקציה. יהי $n \in \mathbb{N}$ כך ש $n > 1$. נניח שהטענה מתקיימת עבור $n - 1$ ונוכיח שהיא מתקיימת עבור n . יהיו X, Y קבוצות כך ש $|Y| = n$ ו $|X| > n$, ותהי $f: X \rightarrow Y$ פונקציה. נוכיח ש f היא לא חד-חד-ערכית.

יהי $x \in X$, ונסמן $y = f(x)$. אם קיים ל y מקור $x' \in X$ שונה מ x , אז הפונקציה f היא לא חד-חד-ערכית, כנדרש. נניח ש x הוא המקור היחיד של y . נסמן $X' = X \setminus \{x\}$ ו $Y' = Y \setminus \{y\}$, ונסמן ב $f': X' \rightarrow Y'$ את הפונקציה שמקיימת $f'(x) = f(x)$ אז $|Y'| = n - 1$ וגם

$$|X'| = |X| - 1 > n - 1$$

ולכן לפי הנחת האינדוקציה, הפונקציה f' היא לא חד-חד-ערכית. מכאן נובע שקיימים $x_1, x_2 \in X'$ כך ש $x_1 \neq x_2$ וגם $f'(x_1) = f'(x_2)$. אבל במקרה הזה, x_1, x_2 הם גם איברים של X שמקיימים $x_1 \neq x_2$ וגם $f(x_1) = f(x_2)$, ולכן f היא לא חד-חד-ערכית, כנדרש.

הבעיה עם בסיס לא נכון של אינדוקציה

בעית הסוסים שכולם באותו צבע (הספר של לינאל פרנס, פרק 3, עמוד 87).

לעצמך סעיף ח סעיף אולד יצא

לדוגמה (דוגמה שאינה)

טניס אולד הולד גלינאק'יה ח

הס'ס גלינאק'יה $n=1$, גורל סלסס אולד י'ם צגא אולד?

סל'ס גלינאק'יה: נ'ח סל'ס אולד נכני'ס $n \geq 1$, פל'ס

סל'ס $n-1$ סל'ס י'ם אולד צגא. ונ'ח אולד אולד

סל'ס n סל'ס.

ג'י' $H = \{h_1, h_2, \dots, h_n\}$ קב' פל'ס י'ם n סל'ס נל'י'.

א' קול'ס חל'ס, סל'ס אולד י'ם $n-1$ סל'ס:

$$A = \{h_1, h_2, \dots, h_{n-1}\} \quad B = \{h_2, h_3, \dots, h_n\}$$

סל'ס קול'ס גלינאק'יה, סל'ס סל'ס A י'ם אולד צגא, ונ'ח גלינאק'יה B י'ם

האולד צגא. נ'ח י'ם $h_2 \in A$ ו $h_2 \in B$, סל'ס $h_2 \in A \cap B$. סל'ס סל'ס A ו B אולד קול'ס ונ'ח צגא סל'ס

אנו מסיקים כי לכל היסטוריה H יהי בלגיון צמצם.
 אכן, אם פ' עקרון האינזוקציה הלא-נמונה של קב' 1 $\geq n$ סוסים.
נחשקני: אפשר להסיק:
 לכל היסטוריה בעולם יש צמצם אחד.

ג' פה הלא-נמונה בדימויה?

אם הדימויה אג' אלה האינזוקציה של $n \geq 1$, יחס של $H = \{h_1, h_2\}$ אג' $A = \{h_1\}$ $B = \{h_2\}$ ואלק $A \cap B = \emptyset$ $h_2 \notin A$ בניסוח אלה
 שיהיה קודם.
 כלומר דימויה? הלא-נמונה עברה $n=1$, ג' יונה אחר-נמונה עברה $n=2$

תאים טובים במטריצה

תהי M מטריצה $m \times n$ שבכל התאים בה יש 0-ים או 1-ים (אבל לא מספרים אחרים). אנחנו אומרים שהתא (i, j) הוא **טוב** אם ורק אם הוא מכיל 1 (כלומר $M_{i,j} = 1$) ומתקיים לפחות אחד משלושת התנאים הבאים:

- התא נמצא בשורה הראשונה (כלומר $i = 1$).
 - התא נמצא בעמודה הראשונה (כלומר $j = 1$).
 - מתקיים $i > 1, j > 1$, והתאים מעל ומשמאל לתא מכילים 0 (כלומר $M_{i-1,j} = 0$ וגם $M_{i,j-1} = 0$).
- הוכיחו שאם התא (m, n) מכיל 1 (כלומר $M_{m,n} = 1$), אז קיים במטריצה M תא טוב.

תשובה: הפתרון הוא באינדוקציה על $m + n$.

פתרון השאלה על תאים טובים במטריצה

נוכיח באינדוקציה שלכל $s \in \mathbb{N}$ כך ש $s \geq 2$, אם M היא מטריצה $m \times n$ כמו בשאלה כך ש $m + n = s$ אז קיים תא טוב במטריצה". נתחיל מלהוכיח את טענת הבסיס עבור $s = 2$: תהי M מטריצה $m \times n$ כמו בשאלה כך ש $m + n = 2$. אז בהכרח $m = n = 1$. אז $M_{m,n} = 1$ והוא תא טוב כי $m = 1$, כנדרש. נעבור להוכיח את טענת האינדוקציה: יהי $s \in \mathbb{N}$ כך ש $s > 2$. נניח שהטענה נכונה עבור $s - 1$ ונוכיח אותה עבור s . תהי M מטריצה $m \times n$ כמו בשאלה כך ש $m + n = s$. אם התא (m, n) הוא תא טוב, אז סיימנו. אחרת, אנחנו יודעים ש $M_{m,n} = 1$, ומכיוון שהתא לא טוב בהכרח מתקיים $m, n > 1$ וגם מתקיים $M_{m-1,n} = 1$ או $M_{m,n-1} = 1$. נניח ש $M_{m-1,n} = 1$ (אם $M_{m,n-1} = 1$ ההוכחה דומה). תהי M' המטריצה שנקבל אם נמחק מ M את השורה ה m . אז M' היא מטריצה $(m-1) \times n$, מתקיים $(m-1) + n = s - 1$, ומתקיים

$$M'_{m-1,n} = M_{m-1,n} = 1$$

ולכן לפי הנחת האינדוקציה קיים ב M' תא טוב (i, j) . אז התא (i, j) הוא בהכרח תא טוב של M (כי כל הדרישות שמתקיימות ב M' בהכרח מתקיימות גם ב M).